

ind i disse Love, har forudsat, at der var en Nødvendighed for, at Lovgivningen gav Krigsministeren en saadan Bemyndigelse. Var det Noget, der tilkom Krigsministeren uden videre, og Noget, som den lovgivende Magt ikke havde at blande sig ind i, saa vilde denne Bestemmelse staae som aldeles ønskelig og urigtig. — Det er fremdeles sagt, at man ved den omhandlede Bestemmelse vilde foregribe den fremtidige Organisation, men jeg troer virkelig ikke, at man derved vil foregribe Noget, der fornuftigvis kan tænkes at kunne blive bestemt paa en anden Maade. Jeg kan ikke forestille mig, at Forholdet skulde kunne blive saaledes ordnet, at den hele danske Armee skulde stilles til Disposition for det tydske Forbunds Krigstjeneste, saa at Regeringen uden videre kunde sende hvilken Deel deraf, den vilde, til Forbundsarmeen. Det er idetmindste ikke Noget, der, saavidt bekendt, hidtil har været Tilfældet, og det er heller ikke Noget, der er forudsat i selve den tydske Forbunds-Act; thi den gaar netop ud fra en ganske anden Forudsætning. De Bestemmelser, der ordne det tydske Forbunds Krigsforfatning, antage, at der i de Stater, der kun tildeels høre til Forbundet, ville være visse Troppercorps'er, der ere betegnede som hørende til Forbundscontingentet (Hør!), og, saavidt mig bekendt, have de holsteenske Batailloner hidtil netop været betegnede som dette Contingent. Over det saaledes betegnede Forbundscontingent faaer Forbundet strax en vis betydelig Myndighed, og jeg kan derfor ikke være enig med den ærede Krigsminister, naar han mener, at der først behøves at tages Bestemmelse om, hvilke Tropper der skulde danne Contingentet, naar det er givet, at Tropperne skulde marschere. Forbundsforfatningen forudsætter, at Saadant allerede iforveien er bestemt, og Forbundet faaer da strax den betydelige Myndighed med Hensyn til disse Tropper, at det kan sende Officerer til at inspicere baade Tropperne og Krigsmaterialet. Det kan sende disse Officerer, umiddelbart efter skeet Anmeldelse derom, uden nogen Varselsfrist, til at inspicere Tropperne i deres dieblifikke Standsquartierer. Ere altsaa de holsteenske Batailloner, som for Tiden ligge her i Kjøbenhavn, betegnede som hørende til det tydske For-

bundscontingent, saa kan dette sende tydske Officerer herhen, for at inspicere Tropperne og de Depoter, hvori Vaaben og andet Krigsmateriale opbevares. Jeg kan ikke paa nogen Maade troe, at det kan blive den fremtidige Ordning, at den hele danske Armee paa en Maade skulde kunne inddrages under det tydske Forbund. Jeg hører ogsaa til dem, der antage, at det ikke kan gaae an, at stille danske Folk, der staae under vor Grundlovs Beskyttelse, i fremmed Krigstjeneste og altsaa undergive dem en fremmed Magt (Hør!). De stilles virkelig under en fremmed Magts Herredømme, i det Dieblik, de indlemmes i den tydske Forbundsarmee, thi da er der en Overbefaling over dem, som er uafhængig af Hans Majestæt Kongen. Den store Myndighed, som Forbundet erholder over det stillede Contingent, kan ogsaa medføre Følger for de Bedkommende, som paa det Bestemteste ere i Strid med deres Ret som danske Borgere, saasom ved Anvendelse af strengere Straffes og Disciplinar-Bestemmelser, end de, der gjælde efter de danske Love for det udskrevne Mandskab. Det er en ganske anden Sag, at Hans Majestæt, som Allieret, kan forene sine Tropper med en anden Magts; thi, om Hans Majestæt ogsaa indvilligede i, at en fremmed General førte Overcommandoen, saa var det kun ifølge udtrykkelig specielt Mandat, at denne fremmede General da udøvede nogen Myndighed over Hans Majestæts Tropper. Naar altsaa den ærede Krigsminister har paaberaabt sig Analogien af hvad der kan indtræde efter Alliance-Actater, som Hans Majestæt har utvivlsom Ret til at indgaae, er Forholdet vistnok et ganske forskelligt; men desuden er Alliance-Actaters Afslutning underkastet de samme Indskrænkninger, som andre Forbunds Afslutning med fremmede Magter efter Grundloven er underkastet, nemlig, at der ikke derved kan paadrages Staten nogen bebyrdende Forpligtelse uden Rigsdagens Samtykke, og der er altsaa ingenlunde deri indbefattet nogen ulimiteret Raadighed over Landets Krigstyrke. — Jeg agter derfor at stemme for den af Udvalget foreslaaede § 1, uden at jeg paa nogen Maade kan erkende eller vil indrømme, at jeg derved skulde ville gjøre noget Indgreb i Hans Majestæts Prærogativer eller